

I. LIST JANŮV

Prolog

Co bylo od počátku,
co jsme slyšeli,
co jsme na vlastní oči viděli,
co jsme pozorovali,
čeho jsme se vlastníma rukama dotýkali –
o Slovu života:

²Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli a svědčíme o něm. Zvěstujeme vám věčný život, který byl u Otce a nám byl zjeven. ³Zvěstujeme vám, co jsme viděli a slyšeli, abyste i vy měli spolu s námi podíl na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem. ⁴Toto vám píšeme, aby vaše radost byla dokonalá.

Bůh je světlo

⁵Toto je poselství, které jsme slyšeli od něj a které vám předáváme: Bůh je světlo a není v něm žádná tma. ⁶Řekneme-li, že s ním máme společenství, a přitom žijeme ve tmě, lžeme a nemáme pravdu. ⁷Žijeme-li však ve světle, jako je on ve světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše Krista, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu. ⁸Řekneme-li, že žádný hřích nemáme, klameme sami sebe a není v nás pravda. ⁹Když ale své hříchy vyznáváme, Bůh je věrný a spravedlivý – odpustí nám naše hříchy a očistí nás od každé nepravosti. ¹⁰Řekneme-li, že jsme nehřešili, děláme z něj lháře a jeho slovo v nás není.

Žít jako on

2 Toto vám píšu, moji drazí, abyste nehřešili. Kdyby někdo zhřešil, máme u Otce přímiluvce, Ježíše Krista, toho Spravedlivého. ²On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za celý svět.

³Jak můžeme vědět, že ho známe? Podle toho, zda dodržujeme jeho přikázání. ⁴Kdo říká: „Znám ho,“ a přitom se nechová podle jeho přikázání, ten je lhář a není v něm pravda. ⁵Kdo ale zachovává jeho slovo, v tom se láska k Bohu opravdu naplnila. Podle toho se pozná, zda jsme v něm. ⁶Kdo říká, že v něm zůstává, musí žít, jako žil on.

Nové přikázání

⁷Nepíšu vám, bratři, žádné nové přikázání, ale to staré, které jste měli od počátku – je to ono staré přikázání, to slovo, které jste slyšali od počátku. ⁸To, co vám píšu, je však zároveň nové přikázání, neboť se naplňuje v něm i ve vás. Tma pomíjí a pravé světlo už svítí. ⁹Kdo říká, že je ve světle, a přitom nenávidí bratra, je až dosud ve tmě. ¹⁰Kdo miluje bratra, zůstává ve světle a nikomu není kamenem úrazu. ¹¹Kdo ale bratra nenávidí, zůstává ve tmě. Chodí tmou a neví, kam jde, neboť mu oči zaslepila tma.

¹²Píšu vám, drazí,
že jsou vám pro jeho jméno odpuštěny hříchy.

¹³Píšu vám, otcové,
že jste poznali Toho, který je od počátku.

Píšu vám, mládenci,
že jste zvítězili nad tím Zlým.

¹⁴Píšu vám, děti,
že jste poznali Otce.

Napsal jsem vám, otcové,
že jste poznali Toho, který je od počátku.

Napsal jsem vám, mládenci,
že jste silní a Boží slovo ve vás zůstává
a zvítězili jste nad tím Zlým.

¹⁵Nemilujte svět ani to, co je v něm. Kdo má v lásce tento svět, nemá v sobě lásku k Otci. ¹⁶Svět je samá touha těla, touha očí, namyšlenost života – nic z toho není z Otce,

to vše je ze světa. ¹⁷Svět pomíjí tak jako jeho touhy, ale kdo plní Boží vůli, trvá na věky.

Spousta antikristů

¹⁸Drazí, je tu poslední hodina. Slyšeli jste, že přijde Antikrist? Teď se objevila spousta antikristů, a tak máme, že je poslední hodina. ¹⁹Odešli od nás, ale nepatřili k nám. Kdyby patřili k nám, zůstali by s námi; oni však od nás odešli, aby se ukázalo, že nikdo z nich nepatřil k nám.

²⁰Vy ale máte pomazání od Svatého a všemu rozumíte. ²¹Nepíšu vám proto, že byste neznali pravdu, ale protože ji znáte a protože žádná lež nemá nic společného s pravdou. ²²Kdo jiný je lhář než ten, kdo popírá, že Ježíš je Mesiáš? To je ten antikrist, který zapírá Otce i Syna. ²³Žádný, kdo zapírá Syna, nemá ani Otce. Kdo však vyznává Syna, ten má i Otce. ²⁴Ať ve vás tedy zůstává, co jste slyšeli od počátku. Když ve vás zůstane, co jste slyšeli od počátku, pak i vy zůstanete v Synu a v Otci. ²⁵A to je to zaslíbení, které máme od něj: věčný život.

²⁶Tyto věci jsem vám napsal o těch, kteří vás svádějí. ²⁷Ve vás však zůstává to pomazání, které jste přijali od něj, a nepotřebujete, aby vás někdo poučoval. To pomazání vás učí všemu a je skutečné – není to žádný klam! Jak vás naučilo, zůstávejte v něm. ²⁸Ano drazí, zůstávejte v něm, abychom očekávali jeho zjevení se smělou důvěrou a nemuseli se stydět, až přijde. ²⁹Víte přece, že on je spravedlivý. Vězte také, že každý, kdo žije spravedlivě, se narodil z něj.

Boží děti

3 Pohlédte, jakou láskou nás Otec zahrnul: smíme se nazývat Božími dětmi! Proto nás svět nezná, že nepoznal jeho. ²Milování, teď jsme Boží děti, ale ještě se neukázalo, co budeme. Víme však, že až se ukáže, budeme podobní jemu, neboť ho uvidíme tak, jak je. ³Každý, kdo

k němu upíná tuto naději, usiluje být čistý, jako je čistý on.

⁴Každý, kdo páchá hřích, páchá zločin, vždyť hřích je zločin! ⁵Víte, že on se ukázal, aby naše hříchy sňal, a v něm žádný hřích není. ⁶Kdo v něm zůstává, tedy nehřeší, ale kdo hřeší, ten ho neviděl ani nepoznal.

⁷Nenechte se nikým oklamat, draží. Kdo žije spravedlivě, je spravedlivý, jako je spravedlivý on. ⁸Kdo páchá hřích, je z ďábla, neboť ďábel od počátku hřeší. Proto se ukázal Boží Syn, aby zrušil skutky ďábla. ⁹Kdo se narodil z Boha, nepáchá hřích, neboť v něm zůstává Boží símě; nemůže hřešit, protože se narodil z Boha. ¹⁰Podle toho se poznají děti Boží a děti ďábla: kdo nežije spravedlivě a nemiluje svého bratra, není z Boha.

Milujeme jedni druhé

¹¹To je to poselství, které jste slyšeli od počátku: Milujeme jedni druhé. ¹²Ne jako Kain, který patřil tomu Zlému a zavraždil svého bratra. A proč ho zavraždil? Protože jeho skutky byly zlé, ale skutky jeho bratra spravedlivé.

¹³Nedivte se, bratři moji, pokud vás svět nenávidí. ¹⁴My víme, že jsme přešli ze smrti do života, protože milujeme své bratry. Kdo nemiluje bratra, zůstává ve smrti. ¹⁵Kdo nenávidí bratra, je vrah; a víte, že žádný vrah v sobě nemá věčný život.

¹⁶Takto jsme poznali, co je láska, že on za nás položil svůj život. I my tedy musíme pokládat život za bratry. ¹⁷Když si někdo žije dobře a vidí svého bratra v nouzi, ale odepře mu milosrdenství, jak v sobě může mít Boží lásku? ¹⁸Nemilujeme pouhými slovy, draží moji, ale opravdovými skutky.

Smělá důvěra

¹⁹Podle toho víme, že patříme pravdě, a ujistíme své srdce před ním. ²⁰Kdyby nás odsuzovalo naše vlastní srdce,

co teprve Bůh, který je větší než naše srdce a ví všechno! ²¹Milování, jestliže nás naše srdce neodsuzuje, máme k Bohu smělou důvěru ²²a přijímáme od něj vše, oč prosíme, neboť dodržujeme jeho přikázání a děláme, co se mu líbí.

²³A to je to jeho přikázání: abychom věřili jménu jeho Syna Ježíše Krista a milovali jedni druhé, jak nám přikázal. ²⁴Kdo dodržuje jeho přikázání, zůstává v něm a on zas v něm. Jak můžeme vědět, že v nás zůstává? Podle Ducha, kterého nám dal.

Nevěřte všemu

4 Milování, nevěřte všemu, co je duchovní, ale rozlišujte, zda jsou ti duchové z Boha. Do světa totiž vyšla spousta falešných proroků. ²Podle tohoto poznávejte Božího Ducha: každý duch, který vyznává Ježíše Krista přišlého v těle, je z Boha. ³Žádný duch, který nevyznává Ježíše Krista přišlého v těle, ovšem není z Boha, ale je to ten duch Antikrista, o němž jste slyšeli, že má přijít. Už teď je na světě!

⁴Vy jste však z Boha, draží, a zvítězili jste nad nimi. Ten, který je ve vás, je totiž větší než ten, který je ve světě. ⁵Oni jsou ze světa; proto mluví světsky a svět je poslouchá. ⁶My jsme z Boha. Kdo zná Boha, poslouchá nás; kdo není z Boha, neposlouchá nás. Podle toho poznáváme ducha pravdy a ducha bludu.

Bůh je láska

¹Milujeme jedni druhé, milování – vždyť láska je z Boha. Každý, kdo miluje, se narodil z Boha a zná Boha. ⁸Kdo nemiluje, nezná Boha – vždyť Bůh je láska. ⁹V tom se projevila Boží láska k nám, že svého Syna, toho jednorozného, poslal Bůh na svět, abychom skrze něj získali život. ¹⁰V tom je láska, ne že my jsme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za

naše hříchy. ¹¹Milovaní, jestliže Bůh takto miloval nás, musíme i my milovat jedni druhé.

¹²Boha nikdy nikdo neviděl. Když ale milujeme jedni druhé, Bůh v nás přebývá a jeho láska v nás došla naplnění. ¹³Jak můžeme vědět, že zůstáváme v něm a on v nás? Podle toho, že nám dal díl svého Ducha. ¹⁴A my jsme viděli a svědčíme, že Otec poslal Syna, Spasitele světa. ¹⁵Kdokoli vyznává, že Ježíš je Syn Boží, v tom přebývá Bůh a on v Bohu. ¹⁶A my jsme poznali lásku, kterou k nám Bůh má, a uvěřili jsme jí.

Bůh je láska. Kdo přebývá v lásce, přebývá v Bohu a Bůh v něm. ¹⁷Takto láska mezi námi došla naplnění, takže smíme mít smělou důvěru v soudný den – vždyť jsme na tomto světě takoví, jako je on. ¹⁸V lásce není žádný strach. Láska, jež došla naplnění, zahání strach pryč, neboť strach přináší muka. Kdo se však bojí, nedošel v lásce k naplnění. ¹⁹My milujeme jeho, neboť on první miloval nás.

Jeho přikázání nejsou těžká

²⁰Kdo říká „Miluji Boha“ a přitom nenávidí bratra, je lhář. Když někdo nemiluje bratra, kterého viděl, jak může milovat Boha, kterého neviděl? ²¹Vždyť od něj máme toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i bratra.

5 Každý, kdo věří, že Ježíš je Mesiaš, se narodil z Boha. Každý, kdo miluje Toho, který zplodil, miluje i toho, který se z něj narodil. ²To, že milujeme Boží děti, se pozná podle toho, že milujeme Boha a plníme jeho přikázání. ³Láska k Bohu je v tom, abychom plnili jeho přikázání – a jeho přikázání nejsou těžká. ⁴Všechno, co se narodilo z Boha, přece přemáhá svět. A to je to vítězství, které přemohlo svět: naše víra. ⁵Kdo jiný přemáhá svět než ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?

Svědectví o Synu

⁶To je ten, který přišel skrze vodu a krev, Ježíš Kristus – nejen skrze vodu, ale skrze vodu a krev. Duch je ten, který to dosvědčuje, protože Duch je pravda. ⁷Jsou tu tedy tři svědkové: ⁸Duch, voda a krev – a ti tři jsou zajedno. ⁹Když přijímáme lidské svědectví, oč větší je svědectví Boží! A toto je svědectví, které Bůh vydal o svém Synu.

¹⁰Kdo věří v Božího Syna, má svědectví sám v sobě. Kdo Bohu nevěří, udělal z něj lháře, neboť neuvěřil svědectví, které Bůh vydal o svém Synu. ¹¹A to svědectví je toto: Bůh nám dal věčný život a ten život je v jeho Synu. ¹²Kdo má Syna, má život, kdo nemá Syna Božího, nemá život.

¹³Tyto věci píšu vám, kteří věříte ve jméno Božího Syna, abyste věděli, že máte věčný život, a abyste i nadále věřili ve jméno Božího Syna.

Smělá důvěra

¹⁴Toto je smělá důvěra, kterou k němu máme: Kdykoli o něco prosíme podle jeho vůle, slyší nás. ¹⁵A když víme, že nás slyší, kdykoli o něco prosíme, pak víme, že to, oč jsme jej prosili, dostáváme.

¹⁶Když někdo vidí svého bratra hřešit, ovšem hříchem, který není k smrti, ať se modlí a Bůh mu dá život. To platí o těch, kdo nehřeší k smrti. Je ovšem i hřích k smrti a neříkám, aby se modlil za takový. ¹⁷Každá špatnost je hřích, ale ten hřích nemusí být k smrti.

Epilog

¹⁸Víme, že žádný, kdo se narodil z Boha, nehřeší. Kdo se narodil z Boha, opatruje se, aby se ho ten Zlý nedotýkal. ¹⁹Víme, že my jsme z Boha, ale celý svět leží ve Zlu. ²⁰A víme, že Boží Syn přišel a dal nám schopnost znát pravého Boha, a tak jsme v něm, totiž v jeho Synu Ježíši Kristu. On je ten pravý Bůh a věčný život. ²¹Vyvarujte se model, draží! Amen.